

**27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2026 ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ
ΨΑΛΛΟΜΕΝ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ**

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας τῆς ε΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀπάντων τῶν οἴκων («χαίρετισμῶν») τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ὡς ἔπεται τάξιν·

*

Ὁ ἱερέυς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερέυς· Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἴλασθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. **Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,** ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῶνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθωνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους

Ψαλμὸς ξθ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυρνήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταίσχυρνήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὗγε, εὗγε.

Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζῆσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Δοξολογία μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· **φῶς ἐκ φωτός**, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. **Τὸν δι' ἡμᾶς** τοὺς ἀνθρώπους καὶ **διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν** κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ** κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. **Καὶ** εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν..., ψάλλεται δις εἰς ἀργὸν βυζαντινὸν μέλος καὶ ἅπαξ σύντομον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τροπάριον.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῆ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος, λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· **Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!**

Ὁ ἱερεὺς **ιστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου**, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν **Ἀ' Στάσιν τῶν «Χαιρετισμῶν»**, ἥτις περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν στοιχείων Α, Β, Γ, Δ, Ε καὶ Ζ, ἀρχομένους Οἴκους.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (**ἐκ γ'**)· (**-Υπεραγία Θεοτόκε Σώσον ἡμᾶς**). καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, **ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·**

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις·
χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·
χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει, τό· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει·

Βλέπουσα ἡ Ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνεΐᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· **ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·**

Ἀλληλοῦῖα.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τό· Ἀλληλοῦῖα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἑκατον Οἴκον.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. **Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·**

Χαῖρε, βουλής ἀπορρήτου μύστις·
χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
χαῖρε, γέφυρα μεταγούσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα·
χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·
χαῖρε, τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν υπερβαίνουσα γνῶσιν·
χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

**Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς
σύλληψιν τῆ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον
ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἠδὺν ἅπα-
σι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
ψάλλειν οὕτως·**

Ἀλληλουῖα.

**Ἔχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν,
ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος
ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν τὸν ταύτης ἀσπα-
σμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐ-
βόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·**

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα·
χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόανθρωπον·
χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν·
χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηρίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·
χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία·
χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

**Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων,
ὁ σῶφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγα-
μόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄ-
μεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ
Πνεύματος ἁγίου, ἔφη·**

Ἀλληλουῖα.

Εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν·

Ὁ Κανὼν τοῦ Ακαθίστου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χαρὰς δοχεῖον, σοὶ πρέπει
χαίρειν μόνῃ, Ἰωσήφ. Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Α΄ χορὸς Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

**Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ βασιλίδι
Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρί-
ζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.**

(δίς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι, ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἄγνη θεώ-
μενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρὰς δοχεῖον,
δι' ἧς τῆς Προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται.**

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμ-
φε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανάμωμε,
τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως· χαῖρε
θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.**

Δόξα.

**Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστή-
σασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα·
τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως· χαῖρε
Ἀπειρογάμε, κόσμου διάσωσμα.**

Καὶ νῦν.

**Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἠδύπνο-
ον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυ-
μίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.**

α΄ χορὸς Ὡδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

**Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ
ἄφθοнос πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας,
πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. **(δίς)****

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀ-
νήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρ-
τον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδα-
τος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.**

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

**Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον,
χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε Ἀμνὰς κυήσασα,
Θεοῦ Ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ
πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἰλαστήριον.**

Δόξα.

**Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε, ἡ μόνη, τὸν Ἥλιον
φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον·
χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις
δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.**

Καὶ νῦν.

**Χαῖρε Πύλη μόνη, ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε μό-
νος, ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα,
τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσο-
δος, **τῶν σφζομένων Πανύμνητε.****

Μετὰ τὴν γ΄ Ὡδὴν, ψάλλεται σύντομον τό· «Τῆ ὑ-
περμάχῳ» δίχορον. Ἀρχεται ὁ Β΄ χορὸς

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σῶλᾶ πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἑμμελῶς τὴν **Β' Στάσιν τῶν «Χαιρετισμῶν»**, ἥτις περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν **στοιχείων Η, Θ, Ι, Κ, Λ καὶ Μ**, ἀρχομένους Οἴκους.

* * *

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

* * *

Ἦκουσαν οἱ Ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων, τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ **Μαρίας βοσκηθέντα, ἦν ὑμνοῦντες, εἶπον·**

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ·
χαῖρε, ἀυλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον·
χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ·
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·
χαῖρε, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς Πίστεως ἔρεισμα·
χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης·
χαῖρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει, τό· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει·

Θεοδρόμον Ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταιὸν Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλουῖα.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τό· Ἀλληλουῖα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον Οἶκον.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου

ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ·
χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·
χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς·
χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον ἐπιδειξάσα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·
χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα·
χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης·
χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτέλεσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλουῖα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἶδωλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες, ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·
χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·
χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν·
χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει·
χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ μάννα διάδοχε·
χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας·
χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θε-

ὁς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη, σοῦ τὴν ἄρ-
ρητον σοφίαν, κρᾶζων·

Ἀλληλουῖα.

Εἶτα ὁ β' χορὸς ἄρχεται τῆς δ' ᾠδῆς μέχρι τῆς ζ'.

β' χορὸς ᾠδῆ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστῆ τῇ δυνάμει σου.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ μεταγούσα, ἐκ θανάτου, πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νηδυί, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη, πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον, Ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, **καὶ ἱερὸν καταφύγιον.**

α' χορὸς ᾠδῆ ε'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὀδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς, χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότη τοῦ τῆς κτίσεως.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυὸς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων, χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφὼν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σου.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε, τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα.

Ῥωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν.

Εὐρύχωρον σκῆνωμα, τοῦ Λόγου, χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγῆ, **τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.**

β' χορὸς ᾠδῆ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες. **(δίς)**

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθειῆας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἐνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε προεθέασατο.

Δόξα.

Ἴδού σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι, καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν
τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος βᾶ-
τος, νεφέλη ὀλόφωτε, *ἢ τοὺς πιστοὺς ἀπαύ-
στως ἐπισκιάζουσα.*

**Ὁ α΄ χορὸς, αὐτὶς σύντομον δίχορον.
Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.**

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἴνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

* * *

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς
Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς **τὴν Γ' Στασίαν τῶν Οἴκων**, ἣ-
τις περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν στοιχείων **Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ** καὶ **Σ**
ἀρχομένους Οἴκους.

* * *

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

* * *

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡ-
μῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου
βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡ-
σπερ ἦν, ἀφθορον· **Ἴνα τὸ θαῦμα βλέποντες,
ὕμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·**

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·
χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα·

χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·
χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·
χαῖρε, ἀπογεννῶσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις·
χαῖρε, πολλῶν παιδίωντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας·
χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει,
τό· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει·

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου,
τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ
τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη τα-

πεινὸς ἄνθρωπος, **βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς
τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·**

Ἀλληλουῖα.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει
τό· Ἀλληλουῖα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν.
Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον Οἶκον.

Ὡς ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδό-
λως ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατά-
βασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέ-
γονε· **καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου,
ἀκουούσης ταῦτα·**

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·

χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·

χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ·

χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα·

χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῶσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις·

χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰώνων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσι-
τον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄν-
θρωπον· **ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα
δὲ παρὰ πάντων οὕτως·**

Ἀλληλουῖα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους,
ὀρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέ-
γειν τό, πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν
ἴσχυσας· **ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζον-
τες, πιστῶς βοῶμεν·**

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον·

χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·

χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζηηταί·

χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα·

χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·

χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκάς τῶν θελόντων σωθῆναι
χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτῆρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὄλων Κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὁμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλουῖα.

* * *

Ὁ α' χορὸς ἀρχεται τῆς ζ' ᾠδῆς μέχρι τῆς θ' (καὶ θυμῷ ὁ Διάκονος ὡς εἴθισται).

α' χορὸς Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἢ γεωργήσασα, οἶνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἢ κυήσασα, χαῖρε Θεόλυμφε· ἢ ράβδος ἢ μυστική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἢ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσποινα, ὑμνολογήσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὄν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Δόξα.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλω ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἁγνὴ· ὄν ἰκέτευε, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν.

Ἰκετεύομεν, οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν, γόνη καρδίας ἡμῶν· Κλίνον τὸ οὖς σου, Ἁγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεις, βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, **τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.**

β' χορὸς Ὡδὴ η'. Ὁ εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβάστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἁγνή, ᾧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανεστάτα, μέσον πυρὸς ἰστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ πρόην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατοπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοὶ οἱ ἄλαλοι, πρόην χρηματίζοντες, λεπροί, ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἡττηνται Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Καὶ νῦν.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις Παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα τῶν μελωδούντων Ἁγνὴ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, **εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.**

α' χορὸς Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή ἀειπάρθενε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῖνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς ἀ-
ιδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀ-
λώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλη-
θος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς
ἀμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὅθεν
βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον
κόσμῳ τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοί-
ξασα, τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε,
πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν, τὸ ἀν-
θρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ
ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε
Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄ-
μωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύ-
ρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκύησασα,
χαῖρε Ἀειπάρθενε· Ὅσιων πάντων χαῖρε τὸ
καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε ἀ-
πάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπι-
σμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀ-
μαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς
τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀ-
σπόρως σε κυφορήσασαν, διὰ μέγα, ἔλεος
θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον.

Αὐθις οἱ χοροὶ εἰς μέλος σύντομον δίχορον*

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον σύντομον. Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ῥς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Τῖνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος εἰς τὸν σολέα πρὸ τῆς εἰκόνης τῆς Θεο-
τόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Δ' Στάσιν τῶν «Χαιρετι-
σμών», ἣτις περιλαμβάνει τοὺς ἀπὸ τῶν στοιχείων **Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω**
καὶ **Α**, ἀρχομένους Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε
Ποιητῆς Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ
σου, καὶ πάντας σοι προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας·
χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως·
χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συληθέντας αἰσχροῦς·
χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα·
χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως·
χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων·
χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίον.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει, τό· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον Οἶκον.

Ῥυμνος ἅπας ἠττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύ-
δων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου·
ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ φῶδας, ἂν προσφέ-
ρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄ-
ξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλουῖα.

Ὁ μὲν ἱερεὺς θυμᾶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τό· Ἀλληλουῖα, μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς συνεχίζει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται μεθ' ἕκαστον Οἶκον.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖ-
σαν, ὀρῶμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄυ-
λον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊ-
κὴν ἅπαντας, **αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα,
κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·**

Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἥλιου·
χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·
χαῖρε, ὅτι τὸν πολυῤῥητον ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·
χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

**Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν·
χαῖρε, κρατῆρ κινρῶν ἀγαλλίασιν.**

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·
χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων,
ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε
δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ
χάριτος· **καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκού-
ει παρὰ πάντων οὕτως·**

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε
πάντες, ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῆ
γὰρ οἰκίσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χει-
ρὶ Κύριος, **ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν
σοι πάντας·**

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου·
χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, Κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι·
χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὐσεβῶν·
χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος·
χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια·
χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

**Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἑμοῦ θεραπεία·
χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.**

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἦ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάν-
των Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον (**ἐκ γ'**)· δεξα-
μένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ρῦσαι
συμφορᾶς ἅπαντας· **καὶ τῆς μελλούσης λύ-
τρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας·**

Ἀλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀ-
σωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν
Κύριε, **ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·**

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει·
χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις·
χαῖρε, τῶν δακρῶν τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς·
χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον·
χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα αὐθις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ, εἰς μέλος **σύντομον** τό·
Αὐτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ἦς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,

Ἦνα κράζω σοι· **Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.**

**Ὁ ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅ-
γιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλά-
σθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώ-
ρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ
ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνό-
ματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐ-
πι τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλή-
ματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει-
λέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πει-
ρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Και ἀναγινώσκει τὸ **Κοντάκιον** τῆς ἡμέρας,

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα τὸ Κύριε, ἐλέησον (μ'), και τὴν εὐχὴν ταύτην.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, και πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος, και δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν και τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, και ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου· τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, και ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν και ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι, και ὀδηγούμενοι, καταστήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἀγίῳ Πνεύματι, και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ἐμμελῶς: Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, και εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, και ἐλεήσει ἡμᾶς.

Κύριε και Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργείας, φιλαρχίας και ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς και ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, και μὴ κατακρίνειν τὸν

ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Και οἱ χοροὶ, ἱστάμενοι εἰς τὸν σωλᾶ πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς Θεοτόκου και τῆς εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀναγινώσκουν ἐμμελῶς τὰς ἐπομένας εὐχάς·

Κύριε, ἐλέησον (γ'), και σώσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

(Ποίημα Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργετίδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις, τῇ παραδόξῳ σου κυήσει, ἐνώσασα, και τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα, ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς, και τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, **και πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,** μὴ βδελύξη με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς και λόγοις και πράξεσιν ὄλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, **και τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον.** Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιланθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ και ἀσώτῳ, και δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τὸν σὸν Υἱόν, και ἡμῶν Δεσπότην και Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησία χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος, και, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν, και τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξει με. Και πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, και συμπαθής, και φιλάγαθος, **ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ,** θερμῇ προστάτις και βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, και

πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με, **καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου**, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· **ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως**, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν **κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα**. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, **διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως**· χάριτι καὶ φιλανθρωπία, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. (Ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, **γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Πανύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι**

εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηναι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπόντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς. Τοὺς ὀρ-

θοδόξους ἀρχιερεῖς. [Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης], τοὺς γονεῖς ἡμῶν καὶ διδασκάλους καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένους καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ Θεοτοκίον. ᾠχος γ΄.
Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόασοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι. Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Ὁ ἱερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει·
Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

© 27.03.2026 ©

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζῆ Κύριος ὁ Θεός ὁ Παντοκράτωρ!

<https://www.youtube.com/watch?v=rKXDu-0DOZo&t=171s>

<https://www.youtube.com/watch?v=JFTaIWEoIpA>

<https://www.youtube.com/watch?v=Kd7ffgJnom4>